

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษานี้พบว่า ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย อันเป็นสถาบันการเงินหลักของภาครัฐ ให้บริการทางการเงินและบริการอื่นๆ ตามความต้องการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทย และส่งเสริมและพัฒนาให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทยสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก และยังมีบทบาทสำคัญในการเข้าไปช่วยเหลือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่ต้องประสบกับภาวะวิกฤติหลายเรื่อง เช่น วิกฤติเศรษฐกิจ ภาวะอุทกภัย เป็นต้น เพื่อให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้

อย่างไรก็ตามธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ยังประสบปัญหาบางประการ เช่น ต้นทุนเงินที่สูง ทำให้มีกำไรสุทธิน้อยกว่าสถาบันการเงินอื่นๆ รวมทั้งความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีอัตราสูง ทำให้ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยจึงจำเป็นต้องควบคุมและรักษาระดับความเสี่ยงไม่ให้เป็นการระลอกในอนาคต ซึ่งจะส่งผลต่อเสถียรภาพของธนาคารในที่สุด

1. สรุปผลการวิจัย

การศึกษานี้มีผลต่อการให้สินเชื่อของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย เป็นการวิจัยที่ใช้ข้อมูลทุติยภูมิย้อนหลังเป็นรายไตรมาส ตั้งแต่ปี พ.ศ.2547-2554 และใช้วิธีการทางเศรษฐมิติสร้างแบบจำลองหาปัจจัยที่มีผลต่อการให้สินเชื่อของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย จากตัวแปรอิสระทั้งหมด 7 ตัวแปร ประกอบด้วย ปัจจัยภายใน ได้แก่ ปริมาณเงินทุน ปริมาณเงินกู้ยืมภายในประเทศ ปริมาณเงินกู้ยืมจากต่างประเทศ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมต่ำ และอัตราส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ส่วนปัจจัยภายนอก ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ มูลค่าการส่งออกของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการภาคการค้าและบริการของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง

และขนาดย่อม นำมาวิเคราะห์โดยใช้สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) สามารถสรุปผลได้ดังนี้

ปัจจัยภายใน ปริมาณเงินกู้ยืมภายในประเทศ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณสินเชื่อ และในการวิเคราะห์จากแบบจำลอง ปริมาณเงินกู้ยืมภายในประเทศ เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อปริมาณสินเชื่อ

ส่วนปริมาณเงินทุน ปริมาณเงินกู้ยืมจากต่างประเทศ และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมต่ำ ถึงแม้จะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณสินเชื่อ แต่ถูกขจัดออกเมื่อวิเคราะห์โดยใช้สมการถดถอยพหุคูณ และอัตราส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ นั้นถึงจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณ แต่ถูกขจัดออกเมื่อวิเคราะห์โดยใช้สมการถดถอยพหุคูณเช่นกัน

ส่วนปัจจัยภายนอก ผลผลิตมวลรวมภายในประเทศ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณสินเชื่อ และในการวิเคราะห์จากแบบจำลอง ผลผลิตมวลรวมภายในประเทศ เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่สำคัญและมีผลต่อปริมาณสินเชื่อ

ส่วนมูลค่าการส่งออกของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ถึงแม้จะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณสินเชื่อ แต่ถูกขจัดออกเมื่อวิเคราะห์โดยใช้สมการถดถอยพหุคูณ และดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการภาคการค้าและบริการของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณสินเชื่อ จึงถือได้ว่า ไม่มีผลต่อปริมาณสินเชื่อ

2. อภิปรายผล

ในการดำเนินธุรกิจของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำเป็นต้องสอดคล้องกับสินทรัพย์ที่มีอยู่ ซึ่งโครงสร้างสินทรัพย์ของธนาคาร ประกอบด้วยปริมาณเงินทุน ปริมาณเงินกู้ยืมภายในประเทศ และปริมาณเงินกู้ยืมจากต่างประเทศ ซึ่งจากการศึกษาผลดำเนินงานของธนาคาร พบว่า ปริมาณเงินฝากมีสัดส่วนมากที่สุดในโครงสร้างสินทรัพย์ ซึ่งเงินฝากนั้นรวมอยู่ในปริมาณเงินกู้ยืมภายในประเทศ

ดังนั้นจากการวิเคราะห์เชิงปริมาณด้วยการวิเคราะห์โดยใช้สมการถดถอยพหุคูณ จึงสรุปได้ว่า ปริมาณเงินกู้ยืมภายในประเทศ มีผลต่อปริมาณสินเชื่อมากที่สุด ขณะที่ปัจจัยอื่นที่อยู่ในโครงสร้างสินทรัพย์ของธนาคาร จะพบว่า ทั้งปริมาณเงินทุน และปริมาณเงินกู้ยืมในประเทศมีจำนวนน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณเงินกู้ยืมภายในประเทศ และนอกจากนี้ปริมาณเงินทุน และปริมาณเงินกู้ยืมใน

ประเทศ ยังมีความสัมพันธ์กับปริมาณเงินกู้ยืมภายในประเทศ อีกด้วย ซึ่งทำให้การวิเคราะห์โดยใช้สมการถดถอยพหุคูณ ที่เกิดปัญหา Multicollinearity หรือการที่ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันเอง จึงทำให้ต้องพิจารณาตัดตัวแปรที่มีความสำคัญน้อยกว่าออกไป แล้วคัดตัวแปรที่มีความสำคัญที่สุดเอาไว้ในสมการ ก็คือ ปริมาณเงินกู้ยืมภายในประเทศ ดังนั้นจึงตัดปริมาณเงินทุน และปริมาณเงินกู้ยืมในประเทศออกไปแทน

อย่างไรก็ตามต้นทุนเงินกู้ยืมภายในประเทศของธนาคาร มีสัดส่วนสูงกว่าธนาคารพาณิชย์ และสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ ดังนั้นเมื่อธนาคารจำเป็นต้องหาเงินเพื่อนำมาปล่อยสินเชื่อ จึงต้องหาแหล่งให้กู้ยืมเงินที่คิดดอกเบี้ยต่ำ ซึ่งมีธนาคารเองก็อยู่ในกลุ่มสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ จึงน่าจะศึกษาในเชิงลึกต่อไป ถึงการหาเงินดอกเบี้ยต่ำของสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐอื่น หรืออาจขอเงินจากสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ อื่นๆ โดยตรง

ทั้งนี้ผลการศึกษาค้างนี้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งพบว่า ปริมาณเงินฝากที่รวมเป็นส่วนหนึ่งของปริมาณเงินกู้ยืมภายในประเทศเป็นปัจจัยหลักที่มีผลต่อปริมาณสินเชื่อ แต่ผลการศึกษาค้างนี้แตกต่างจากงานวิจัยอื่น ที่พบว่า ปริมาณเงินกู้ยืมจากต่างประเทศ อัตราดอกเบี้ยรวมทั้งอัตราส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ มีผลต่อปริมาณสินเชื่อ นั้น แต่การศึกษาค้างนี้ จากการศึกษาเบื้องต้น ปัจจัยเหล่านี้ต่างมีความสัมพันธ์กับปริมาณสินเชื่อจริง เช่นเดียวกับงานวิจัยอื่น แต่เมื่อใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ ที่จำเป็นต้องจัดตัวแปรที่มีปัญหา Multicollinearity จึงสรุปว่า ปัจจัยเหล่านี้ไม่มีผลต่อปริมาณสินเชื่อ

ส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ มีอิทธิพลต่อปริมาณสินเชื่อ เนื่องจากแนวโน้มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ขึ้นอยู่กับภาวะเศรษฐกิจเป็นสำคัญ โดยหากเป็นช่วงที่เศรษฐกิจดี ทำให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีการใช้จ่ายสูง สอดคล้องกับมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศมีมากตามไปด้วย ดังนั้นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจึงมีความต้องการสินเชื่อมากตามไปด้วยเช่นกัน จึงมีผู้ประกอบการมาขอสินเชื่อกับธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยจำนวนมาก

ส่วนมูลค่าการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่จะขยายตัวตามเศรษฐกิจต่างประเทศ ไม่ได้มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อ เนื่องจากลูกค้าธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นวิสาหกิจขนาดย่อม ซึ่งไม่ได้ส่งออกสินค้าไปยังต่างประเทศ ส่วนใหญ่เป็นการขายสินค้าในท้องถิ่น และนอกจากนี้ธนาคารไม่มีผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่

ให้บริการการค้าต่างประเทศ ที่ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยดูแลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ส่งออกเป็นหลัก

ส่วนดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการภาคการค้าและบริการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนั้น ไม่ได้มีความสัมพันธ์กับปริมาณสินเชื่อเลย ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ไม่มีผลต่อปริมาณสินเชื่อของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่พบว่า ปัจจัยสะท้อนเศรษฐกิจภาพรวมของประเทศ มีเพียงปัจจัยเดียวคือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ที่ส่งผลต่อปริมาณสินเชื่อ

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ปริมาณเงินกู้ภายในประเทศ โดยเฉพาะปริมาณเงินฝาก เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่อมากที่สุด ดังนั้นธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยที่มีบทบาทในการปล่อยสินเชื่อตามนโยบายรัฐ ต้องการแหล่งเงินเพิ่มเติมและต้องมีต้นทุนต่ำ เพื่อให้ธนาคารมีเสถียรภาพ และสามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง

3.2 ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยต้องประเมินความต้องการสินเชื่ออย่างเหมาะสม โดยการประเมินจากแนวโน้มเศรษฐกิจ โดยการวิเคราะห์แนวโน้มผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ เพื่อให้สามารถระดมปริมาณเงินทุนให้พอเพียงกับความต้องการ ซึ่งหากระดมทุนมากเกินไปก็จะเป็นภาระที่ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยต้องเป็นภาระจ่ายดอกเบี้ยเกินความจำเป็น หรือหากระดมทุนน้อยไป ก็จะขาดโอกาสในการปล่อยสินเชื่อ

3.3 ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาปริมาณเงินให้สินเชื่อรวมของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ซึ่งการศึกษาครั้งต่อไปอาจเจาะลึกปริมาณเงินให้สินเชื่อ โดยแบ่งตามประเภทลูกค้า ซึ่งอาจแบ่งตามประเภทธุรกิจ ได้แก่ ภาคการผลิต ภาคการค้า และภาคบริการ หรืออาจแบ่งตามพื้นที่ ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก และภาคใต้ เนื่องจากแต่ละประเภทความต้องการสินเชื่อจะไม่เท่ากัน

3.4 การศึกษาครั้งต่อไปอาจพิจารณาจากปัจจัยอื่นๆ เช่น ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ อาจเปลี่ยนเป็นผลิตภัณฑ์มวลรวมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือการเปลี่ยนปริมาณเงินให้สินเชื่อเป็นปริมาณเงินอนุมัติสินเชื่อ เป็นต้น